Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

9. juni 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — interne afgifter — artikel 110 TEUF — afgift, som en medlemsstat pålægger motorkøretøjer ved deres første indregistrering eller den første registrering af ejendomsretten — afgiftsneutralitet mellem brugte motorkøretøjer, der hidrører fra andre medlemsstater, og lignende motorkøretøjer, der er tilgængelige på det nationale marked«

I sag C-586/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Curtea de Apel Cluj (appeldomstolen i Cluj, Rumænien) ved afgørelse af 24. november 2014, indgået til Domstolen den 18. december 2014, i sagen:

Vasile Budișan

mod

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Lycourgos, og dommerne E. Juhász og K. Jürimäe (refererende dommer),

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den rumænske regering ved R.-H. Radu, D. Bulancea og R. Mangu, som befuldmægtigede

— den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato A. De Stefano

— Europa-Kommissionen ved M. Wasmeier og G.-D. Bălan, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

* Processprog: rumænsk.

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 110 TEUF.

2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Vasile Budișan og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj (myndigheden for offentlige finanser i Cluj, Rumænien) vedrørende en afgift, som Vasile Budișan er blevet pålagt at betale ved indregistreringen i Rumænien af et brugt motorkøretøj hidrørende fra en anden medlemsstat.

Rumænsk ret

3 Ved Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (lov nr. 343/2006 om ændring og supplering af lov nr. 571/2003 om skatteloven) af 17. juli 2006 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 662 af 1.8.2006) blev der i skatteloven indført en særlig afgift på motorkøretøjer, der fandt anvendelse fra den 1. januar 2007 og forfaldt ved et køretøjs første indregistrering i Rumænien (herefter »den særlige afgift«).

4 Ved Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule (regeringens hastedekret nr. 50/2008 om indførelse af en forureningsafgift på motorkøretøjer) af 21. april 2008 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 327 af 25.4.2008, herefter »OUG nr. 50/2008«), der trådte i kraft den 1. juli 2008, indførtes en forureningsafgift for motorkøretøjer i klasse M1-M3 og N1-N3 (herefter »forureningsafgiften«). Pligten til at erlægge denne afgift opstod bl.a. ved den første indregistrering af et motorkøretøj i Rumænien.

5 OUG nr. 50/2008 blev ændret flere gange, inden det blev ophævet ved Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (lov nr. 9/2012 om afgift på luftforureningsemissioner fra motorkøretøjer) af 6. januar 2012 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 17 af 10.1.2012, herefter »lov nr. 9/2012«), der trådte i kraft den 13. januar 2012. Denne lov erstattede forureningsafgiften med en ny afgift på luftforureningsemissioner fra motorkøretøjer (herefter »afgiften på luftforureningsemissioner«).

6 I medfør af artikel 4 i lov nr. 9/2012 opstod pligten til at erlægge afgiften på luftforureningsemissioner ikke kun ved den første indregistrering af et køretøj i Rumænien, men også, under særlige omstændigheder, ved den første registrering i Rumænien af ejendomsretten til et brugt køretøj.

7 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din lege (regeringens hastedekret nr. 1/2012 om udsættelse af anvendelsen af visse bestemmelser i lov nr. 9/2012 om afgift på luftforureningsemissioner fra motorkøretøjer samt om tilbagebetaling af den i henhold til bestemmelserne i den nævnte lovs artikel 4, stk. 2, indbetalte afgift) af 30. januar 2012 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 79 af 31.1.2012), der trådte i kraft den 31. januar 2012, udsatte imidlertid anvendelsen af afgiften på luftforureningsemissioner fra motorkøretøjer ved den første registrering af ejendomsretten til et brugt køretøj i Rumænien frem til den 1. januar 2013.

8 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule (regeringens hastedekret nr. 9/2013 om miljømærke for motorkøretøjer) af 19. februar 2013 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 119 af 4.3.2013, herefter »OUG nr. 9/2013«) om ophævelse af lov nr. 9/2012 trådte i kraft den 15. marts 2013.

9 Artikel 4 i OUG nr. 9/2013 har følgende ordlyd:

»Beløbet for [miljømærket for motorkøretøjer] skal kun indbetales én gang:

a) når den første ejer i Rumænien registrerer ejendomsretten til et motorkøretøj i registrene ved de kompetente myndigheder, der udsteder en registreringsattest og tildeler et registreringsnummer

b) når et motorkøretøj på ny indføres i den nationale bilpark, såfremt [miljømærket for motorkøretøjers] restbeløb er blevet tilbagebetalt til ejeren i forbindelse med motorkøretøjets afgang fra den nationale bilpark […]

c) i forbindelse med registreringen af ejendomsretten til et brugt motorkøretøj, for hvilket den særlige afgift for personbiler og motorkøretøjer, [forureningsafgiften] eller afgiften på luftforureningsemissioner fra motorkøretøjer i henhold til den på tidspunktet for indregistreringen gældende lovgivning ikke er blevet betalt

d) i forbindelse med registreringen af ejendomsretten til et brugt motorkøretøj, henhørende under de motorkøretøjer, for hvilke en ret har truffet beslutning om tilbagebetaling eller indregistrering uden betaling af den særlige afgift for personbiler og motorkøretøjer, [forureningsafgiften] eller afgiften på luftforureningsemissioner fra motorkøretøjer.«

10 Artikel 7, stk. 2, i OUG nr. 9/2013 bestemmer:

»[Miljømærket for motorkøretøjers] residualværdi repræsenterer det beløb, som ville skulle betales for det pågældende motorkøretøj, hvis det skulle indregistreres på det tidspunkt, hvor det afgår fra den nationale bilpark, opgjort i henhold til den lovgivning, der lå til grund for fastsættelsen af afgiften i forbindelse med indregistreringen, i [rumænske lei (RON)] efter kursen på datoen for indregistrering eller registrering af ejendomsretten til et brugt motorkøretøj, idet der tages højde for motorkøretøjets alder på det tidspunkt, hvor det afgår fra den nationale bilpark.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

11 Den 5. juni 2013 købte Vasile Budișan et brugt køretøj, som var fremstillet i 2006 og oprindeligt indregistreret i Tyskland.

12 For at kunne indregistrere dette køretøj i Rumænien skulle Vasile Budișan betale de rumænske myndigheder 5 300 RON (ca. 1 193 EUR) for et miljømærke for motorkøretøjer (herefter »miljømærkeafgift«) som fastsat i OUG nr. 9/2013.

13 Da Vasile Budișan er af den opfattelse, at OUG nr. 9/2013 er uforenelig med artikel 110 TEUF, anlagde han sag ved Tribunalul Cluj (retten i første instans i Cluj) med påstand om, at myndigheden for offentlige finanser i Cluj tilpligtes at tilbagebetale ham det beløb, der blev opkrævet i miljømærkeafgift.

14 Ved dom af 3. april 2014 frifandt Tribunalul Cluj (retten i første instans i Cluj) myndigheden. Ifølge denne ret er OUG nr. 9/2013 forenelig med EU-retten, eftersom der ikke sker forskelsbehandling af importerede varer i forhold til indenlandske varer, hvad enten disse varer er nye eller brugte. Sagsøgeren i hovedsagen har derfor iværksat appel for den forelæggende ret.

15 Curtea de Apel Cluj (appeldomstolen i Cluj) er af den opfattelse, at der i to henseender er tvivl om foreneligheden af miljømærkeafgiften som indført ved OUG nr. 9/2013 med artikel 110 TEUF. For det første ønsker den forelæggende ret oplyst, om det er i overensstemmelse med artikel 110 TEUF, at OUG nr. 9/2013 bestemmer, at køretøjer, hvis indregistrering i Rumænien allerede har givet anledning

til betaling af den særlige afgift, forureningsafgiften eller afgiften på luftforureningsemissioner, er fritaget for at skulle betale miljømærkeafgift, såfremt residualværdien af en af disse tidligere afgifter, som indgår i disse køretøjers værdi, er lavere end det beløb, der skal betales i miljømærkeafgift. Da denne fritagelse faktisk medfører, at disse køretøjers salgsværdi er lavere end prisen på køretøjer fra en medlemsstat, for hvilke den nye afgift skal betales, fremmes salget af brugte nationale køretøjer således på bekostning af importen af lignende køretøjer fra andre medlemsstater.

16 Den forelæggende ret har for det andet rejst tvivl om, hvorvidt fremgangsmåden for opkrævningen af miljømærkeafgift er forenelig med artikel 110 TEUF. Indehaverne af et køretøj, der befinder sig på det nationale marked, for hvilket der ikke er betalt nogen afgift, enten fordi dette køretøj er blevet indregistreret før den 1. januar 2007, eller fordi køretøjets indehaver har fået tilbagebetalt den tidligere indbetalte afgift, kan således i medfør af OUG nr. 9/2013 anvende dette køretøj uden at betale miljømærkeafgift, frem til køretøjet sælges, dvs. frem til en fremtidig og usikker begivenhed, mens indehaveren af et lignende importeret køretøj fra en anden medlemsstat kun kan anvende dette køretøj i 90 dage, før det skal indregistreres, og der dermed opstår pligt til at betale nævnte miljømærkeafgift.

17 På denne baggrund har Curtea de Apel Cluj (appeldomstolen i Cluj) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 110 TEUF – henset til bestemmelserne i lovdekret nr. 9/2013 og genstanden for [miljømærkeafgiften] – fortolkes således, at den afskærer en medlemsstat fra at indføre en afgift på luftforureningsemissioner, som opkræves i forbindelse med indregistreringen af motorkøretøjer fra andre medlemsstater, men som ikke opkræves i forbindelse med indregistreringen ved overdragelse af ejendomsretten til motorkøretøjer på det indenlandske marked, for hvilke en sådan afgift eller en lignende afgift allerede er blevet betalt, såfremt størrelsen af denne residualafgift, som er indeholdt i værdien af motorkøretøjerne på det indenlandske marked, er lavere end den nye afgift?

2) Skal artikel 110 TEUF – henset til bestemmelserne i lovdekret nr. 9/2013 og genstanden for [miljømærkeafgiften] – fortolkes således, at den afskærer en medlemsstat fra at indføre en afgift på luftforureningsemissioner, som opkræves i forbindelse med indregistrering af motorkøretøjer fra andre medlemsstater, men som med hensyn til de indenlandske motorkøretøjer alene opkræves i forbindelse med overdragelsen af ejendomsretten med den konsekvens, at et udenlandsk motorkøretøj ikke må bruges, medmindre afgiften betales, hvorimod et indenlandsk motorkøretøj kan bruges tidsubegrænset uden at betale afgiften frem til det tidspunkt, hvor ejendomsretten til det konkrete motorkøretøj overdrages, og motorkøretøjet indregistreres til den nye ejer?«

Om de præjudicielle spørgsmål

18 Med spørgsmålene, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for dels, at en medlemsstat indfører en afgift på motorkøretøjer, der pålægges importerede brugte køretøjer ved deres første indregistrering i denne medlemsstat, og køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, når ejendomsretten til disse køretøjer registreres i nævnte medlemsstat for første gang, dels, at denne medlemsstat fritager allerede indregistrerede køretøjer, for hvilke der er erlagt en tidligere gældende og ikke tilbagebetalt afgift, for afgiften, såfremt residualafgiften af en sådan tidligere betalt afgift, som indgår i disse køretøjers værdi, er lavere end den nye afgift.

19 Det bemærkes, at artikel 110 TEUF har til formål at sikre frie varebevægelser mellem medlemsstaterne på normale konkurrencevilkår. Bestemmelsen tilsigter at fjerne enhver form for beskyttelse, der kan følge af anvendelsen af interne afgifter, der indebærer forskelsbehandling af varer med oprindelse i andre medlemsstater (dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

20 Artikel 110, stk. 1, TEUF forbyder herved enhver medlemsstat at pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som er højere end de afgifter, der pålægges lignende indenlandske varer.

21 I det foreliggende tilfælde og kun for så vidt angår salg af brugte biler, som er genstand for de nærværende præjudicielle spørgsmål, fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at OUG nr. 9/2013 indfører en afgift, miljømærkeafgiften, som opkræves dels for importerede brugte køretøjer ved deres første indregistrering i Rumænien, dels for køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, ved den første registrering af ejendomsretten til disse køretøjer i samme medlemsstat.

22 Artikel 4, litra c), i OUG nr. 9/2013 fastsætter desuden en fritagelse for denne miljømærkeafgift med hensyn til registrering af ejendomsretten til brugte nationale køretøjer, hvis indregistrering i Rumænien allerede har givet anledning til betaling af den særlige afgift, forureningsafgiften eller afgiften på luftforureningsemissioner, med undtagelse af de tilfælde, der er omhandlet i nævnte artikels litra d), hvori en ret har truffet bestemmelse om tilbagebetaling af den pågældende afgift.

23 Med henblik på at afgøre spørgsmålet om, hvorvidt en afgiftsordning som den, der er indført ved OUG nr. 9/2013, skaber en forskelsbehandling, der er i strid med artikel 110, stk. 1, TEUF, skal det for det første undersøges, hvilken virkning afgiften har på konkurrencen mellem brugte motorkøretøjer fra andre medlemsstater end Rumænien og nationale køretøjer, der pålægges nævnte afgift. For det andet skal det undersøges, om ordningen er neutral i forhold til konkurrencen mellem de førstnævnte køretøjer og lignende nationale køretøjer, som er omfattet af den fritagelse, der er beskrevet i ovenstående præmis.

24 Det følger i denne henseende af fast retspraksis, at brugte motorkøretøjer fra andre medlemsstater, som udgør »varer fra andre medlemsstater« som omhandlet i artikel 110 TEUF, er køretøjer, der sættes til salg i andre medlemsstater end den omhandlede medlemsstat, og som, såfremt de købes af en person, der er bosiddende i sidstnævnte medlemsstat, kan indføres og tages i brug i denne medlemsstat, mens lignende nationale køretøjer, som udgør »indenlandske varer« som omhandlet i artikel 110 TEUF, er brugte motorkøretøjer af samme type, med samme kendetegn og med samme slitage, som sættes til salg i denne medlemsstat (dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

25 Det er følgelig ufornødent at undersøge den neutralitet, der kræves i henhold til artikel 110 TEUF, i forhold til de motorkøretøjer i Rumænien, som ikke er til salg. Disse køretøjer er således – som følge af den blotte omstændighed, at de ikke er tilgængelige på markedet – ikke i konkurrence med andre køretøjer, hvad enten disse køretøjer er tilgængelige på det nationale marked eller på markedet i andre medlemsstater (dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 32).

Om afgiftsneutraliteten af miljømærkeafgiften i forhold til konkurrencen mellem brugte motorkøretøjer, der hidrører fra andre medlemsstater, og lignende rumænske køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, og som ikke er omfattet af fritagelsen i OUG nr. 9/2013

26 Ved anvendelsen af artikel 110 TEUF, og navnlig med henblik på sammenligningen af beskatningen af importerede brugte køretøjer og beskatningen af brugte køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale område, skal der ikke alene tages hensyn til størrelsen af den omhandlede afgift, dvs. miljømærkeafgiften, men også til den pågældende afgifts beregningsgrundlag og opkrævningsvilkår (dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

27 En medlemsstat kan desuden ikke opkræve en afgift for importerede brugte motorkøretøjer på grundlag af en højere værdiansættelse end køretøjets reelle værdi med den virkning, at importerede brugte køretøjer beskattes hårdere end lignende motorkøretøjer, der er tilgængelige på det nationale

marked. For at undgå en diskriminerende beskatning skal motorkøretøjernes faktiske værdiforringelse tages i betragtning (dom af 14.4.2016, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).

28 Denne hensyntagen til den faktiske værdiforringelse indebærer ikke nødvendigvis, at der skal foretages en vurdering af eller afgives en sagkyndig erklæring for hvert køretøj. For at undgå den byrde, som er uadskilleligt forbundet med en sådan ordning, kan en medlemsstat nemlig ved hjælp af faste beregningstabeller, som er fastlagt ved lov eller administrative bestemmelser, og som er beregnet på grundlag af kriterier som alder, kilometerstand, stand i almindelighed, fremdrivningsmiddel, køretøjets mærke eller model, fastsætte en værdi for brugte køretøjer, der som hovedregel ligger meget tæt på deres faktiske værdi (dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

29 I det foreliggende tilfælde fremgår det af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, og navnlig af den rumænske regerings indlæg, hvis rigtighed skal efterprøves af den forelæggende ret, at størrelsen af det beløb, der skal betales i miljømærkeafgift, er fastsat i overensstemmelse med en beregningstabel, som indeholder objektive og gennemsigtige kriterier, såsom det pågældende køretøjs cylindervolumen, Euro-forureningsstandard eller CO_2-emissioner, samt køretøjets alder og kilometerstand. I øvrigt kan den afgiftspligtige, hvis vedkommende mener, at denne tabel ikke afspejler køretøjets faktiske værdiforringelse, anmode om, at værdiforringelsen beregnes af en sagkyndig, hvorved det gebyr, der opkræves hos den afgiftspligtige, ikke må overstige omkostningerne ved vurderingen.

30 Med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse synes OUG nr. 9/2013 således at sikre, at størrelsen af det beløb, der skal betales i miljømærkeafgift, reduceres via en rimelig tilnærmelse til køretøjets faktiske værdi (jf. analogt dom af 7.4.2011, Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, præmis 44, og af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 38).

31 I modsætning til, hvad der var tilfældet for den særlige afgift, forureningsafgiften og afgiften på luftforureningsemissioner, således som den var gældende i perioden fra den 13. januar 2012 til den 1. januar 2013, bemærkes endvidere, at miljømærkeafgiften på baggrund af samme beregningsmetode pålægges dels brugte motorkøretøjer fra andre medlemsstater ved deres første indregistrering i Rumænien, dels motorkøretøjer, der allerede er indregistreret i Rumænien, ved den første registrering af ejendomsretten til brugte køretøjer i denne medlemsstat, som ikke er omfattet af den fritagelse, der er beskrevet i nærværende doms præmis 22.

32 Heraf følger, stadig med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse, at den afgiftsbyrde, der følger af OUG nr. 9/2013, er den samme for afgiftspligtige personer, der har købt et brugt motorkøretøj fra en anden medlemsstat end Rumænien og indregistreret dette i sidstnævnte medlemsstat, som for afgiftspligtige personer, der har købt et brugt motorkøretøj i Rumænien, som allerede er indregistreret dér, og for hvilket der skal foretages en første registrering af ejendomsretten, uden at der består en ret til den i nærværende doms præmis 22 omhandlede fritagelse, når sidstnævnte køretøj ved opkrævningen af miljømærkeafgiften er af samme type, med samme kendetegn og med samme slitage, som det køretøj, der hidrører fra en anden medlemsstat.

33 Det følger af de ovenstående betragtninger, at en afgiftsordning som den, der er indført ved OUG nr. 9/2013, er neutral i forhold til konkurrencen mellem brugte motorkøretøjer, der hidrører fra andre medlemsstater end Rumænien, og lignende nationale køretøjer, der allerede er indregistreret i den omhandlede medlemsstat, og som ikke er fritaget for den afgift, der er indført ved nævnte dekret.

Om afgiftsneutraliteten af miljømærkeafgiften i forhold til konkurrencen mellem brugte motorkøretøjer, der hidrører fra andre medlemsstater, og lignende rumænske køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, og som er omfattet af fritagelsen i OUG nr. 9/2013

34 Som det er anført i nærværende doms præmis 22, fastsætter artikel 4, litra c), i OUG nr. 9/2013 en fritagelse for betalingen af denne miljømærkeafgift med hensyn til registreringen af ejendomsretten til brugte nationale køretøjer, hvis indregistrering i Rumænien allerede har givet anledning til betaling af den særlige afgift, forureningsafgiften eller afgiften på luftforureningsemissioner, med undtagelse af de tilfælde, der er omhandlet i nævnte artikels litra d), hvori en rumænsk ret for et bestemt køretøj har truffet bestemmelse om tilbagebetaling af den pågældende afgift.

35 I denne henseende følger det utvetydigt af Domstolens praksis i de sager, der vedrørte forureningsafgiften, som blev opkrævet i medfør af OUG nr. 50/2008, og afgiften på luftforureningsemissioner, som blev opkrævet i medfør af lov nr. 9/2012, som delvist suspenderet ved OUG nr. 1/2012 (indregistrering af motorkøretøjer i perioden fra den 13.1.2012 til den 1.1.2013), at disse afgifter var uforenelige med artikel 110 TEUF (dom af 7.7.2011, Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, og af 7.7.2011, Nisipeanu, C-263/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:466, samt kendelse af 3.2.2014, Câmpean og Ciocoiu, C-97/13 og C-214/13, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:229).

36 I lighed hermed skal den særlige afgift anses for uforenelig med artikel 110 TEUF, for så vidt som den havde kendetegn, som svarede til de kendetegn, der fandtes i OUG nr. 50/2008, som var uforenelig med artikel 110 TEUF (jf. i denne retning dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 45). Afgiften på luftforureningsemissioner, som blev opkrævet i medfør af lov nr. 9/2012, således som den fandt anvendelse i perioden fra den 1. januar 2013 til den 15. marts 2013, er også uforenelig med artikel 110 TEUF som følge af dens opkrævningsmetode, herunder navnlig den omstændighed, at den kun blev opkrævet for så vidt angik brugte nationale køretøjer, for hvilke der ikke var blevet betalt en af de registreringsafgifter, der tidligere havde været gældende i Rumænien (jf. i denne retning dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 47-50).

37 Domstolen har allerede fastslået, at en afgiftsordning, hvorefter brugte motorkøretøjer, som har været pålagt sådanne afgifter, der var uforenelige med EU-retten, fritages for en ny afgift, i det foreliggende tilfælde miljømærkeafgiften, er uforenelig med artikel 110 TEUF (jf. i denne retning dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 47-51).

38 Ifølge Domstolens faste praksis indgår størrelsen af den afgift, der opkræves ved indregistreringen af et motorkøretøj, i køretøjets værdi. Når et køretøj, der er indregistreret i en medlemsstat mod betaling af en afgift, efterfølgende sælges som brugt køretøj i denne medlemsstat, indbefatter dets markedsværdi den resterende del af denne afgift. Hvis størrelsen af den afgift, der på tidspunktet for dets indregistrering pålægges et brugt importeret køretøj af samme type, med samme kendetegn og med samme slitage, overstiger nævnte residuelle afgiftsbeløb, tilsidesættes artikel 110 TEUF (dom af 19.12.2013, X, C-437/12, EU:C:2013:857, præmis 30 og 31 og den deri nævnte retspraksis).

39 En afgift, der er uforenelig med EU-retten, såsom de afgifter, der er nævnt i nærværende doms præmis 35, skal imidlertid betales tilbage med renter (jf. i denne retning dom af 18.4.2013, Irimie, C-565/11, EU:C:2013:250, præmis 20 og 21, og af 15.10.2014, Nicula, C-331/13, EU:C:2014:2285, præmis 27 og 28), og afgiftens størrelse skal følgelig ikke længere anses for at være indbefattet i markedsværdien af køretøjer, der var blevet pålagt denne afgift. Da det residuelle beløb af denne afgift, som er indeholdt i værdien af disse køretøjer, svarer til nul, er dette beløb derfor nødvendigvis mindre end den nye afgift – i det foreliggende tilfælde miljømærkeafgiften – der pålægges et importeret brugt køretøj af samme type, med samme kendetegn og med samme slitage (jf. i denne retning dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 50).

40 I hovedsagen tager artikel 4, litra d), i OUG nr. 9/2013 ganske vist sigte på den situation, hvor den registreringsafgift, der var pålagt et bestemt køretøj, faktisk er blevet tilbagebetalt, og bestemmer, at i et sådant tilfælde medfører registrering af ejendomsretten til det pågældende køretøj, at der skal betales miljømærkeafgift.

41 Det bemærkes imidlertid, at residualbeløbet af en afgift, der er uforenelig med EU-retten, ophører med at være indbefattet i et køretøjs markedsværdi, såfremt køretøjets indehaver i medfør af EU-retten har mulighed for at få afgiften tilbagebetalt, uafhængigt af, om afgiften faktisk er blevet tilbagebetalt på tidspunktet for salget af nævnte køretøj.

42 Denne blotte mulighed kan nemlig tilskynde de pågældende indehavere af brugte rumænske køretøjer til at fastsætte en salgspris for disse køretøjer, som ikke tager højde for den omhandlede afgift, selv om den endnu ikke er blevet tilbagebetalt. I tilfælde, hvor afgiften endnu ikke er blevet tilbagebetalt, er køberne af nævnte køretøjer imidlertid fritaget for miljømærkeafgiften i medfør af OUG nr. 9/2013. Brugte køretøjer, der er importeret fra en anden medlemsstat, er derimod konsekvent undergivet miljømærkeafgiften som fastsat i OUG nr. 9/2013 ved registreringen af ejendomsretten til disse køretøjer i Rumænien. En fritagelse som den, der følger af denne bestemmelse, kan således medføre en konkurrencefordel for brugte køretøjer, der allerede befinder sig på det rumænske marked, og kan derfor virke afskrækkende i forhold til at importere lignende køretøjer fra andre medlemsstater.

43 Henset til det ovenstående skal de forelagte spørgsmål herefter besvares med, at artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at:

— den ikke er til hinder for, at en medlemsstat indfører en afgift på motorkøretøjer, der pålægges importerede brugte køretøjer ved deres første indregistrering i denne medlemsstat, og køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, når ejendomsretten til disse køretøjer registreres i nævnte medlemsstat for første gang

— den er til hinder for, at denne medlemsstat indrømmer en fritagelse for denne afgift for allerede indregistrerede køretøjer, for hvilke der er erlagt en tidligere gældende og ikke tilbagebetalt afgift, som er kendt uforenelig med EU-retten.

Om de tidsmæssige virkninger af Domstolens dom

44 For det tilfælde, at Domstolen skulle fastslå, at en afgiftsordning som den, der er indført ved OUG nr. 9/2013, er uforenelig med artikel 110 TEUF, har den rumænske regering anmodet Domstolen om at begrænse dommens tidsmæssige virkninger. Denne regering har således gjort gældende, at dommen vil kunne medføre alvorlige vanskeligheder for den rumænske økonomi.

45 Det følger af fast retspraksis, at den fortolkning, som Domstolen foretager af en EU-retlig regel under udøvelse af sin kompetence i henhold til artikel 267 TEUF, belyser og præciserer betydningen og rækkevidden af den pågældende regel, således som den skal forstås og anvendes, henholdsvis burde have været forstået og anvendt, fra tidspunktet for sin ikrafttræden. Heraf følger, at den således fortolkede regel kan og skal anvendes i forbindelse med retsforhold, der er stiftet og består, før der afsiges dom vedrørende fortolkningsanmodningen, såfremt betingelserne for at anlægge sag ved de kompetente retter om anvendelsen af den nævnte regel i øvrigt er opfyldt (jf. dom af 2.2.1988, Blaizot m.fl., 24/86, EU:C:1988:43, præmis 27, af 10.1.2006, Skov og Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, præmis 50, og af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 53).

46 Det er derfor kun rent undtagelsesvis, at Domstolen under anvendelse af et almindeligt retssikkerhedsprincip, der er sikret i Unionens retsorden, vil finde anledning til at begrænse muligheden for at gøre en bestemmelse gældende, som Domstolen har fortolket. For at der kan træffes bestemmelse om en sådan begrænsning, skal to hovedbetingelser være opfyldt, nemlig at de

berørte parter skal være i god tro, og at der skal være fare for alvorlige forstyrrelser (dom af 10.1.2006, Skov og Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, præmis 51, og af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 54).

47 En sådan begrænsning kan desuden kun antages at bestå på grundlag af selve den dom, der afgør fortolkningsspørgsmålet (dom af 6.3.2007, Meilicke m.fl., C-292/04, EU:C:2007:132, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

48 Hvad angår de økonomiske følger, der for så vidt angår hovedsagen kan opstå ved, at den afgiftsordning, som er indført ved OUG nr. 9/2013, er uforenelig med artikel 110 TEUF, har den rumænske regering fremlagt et overslag, hvorefter tilbagebetalingen med renter af de beløb, der er blevet opkrævet i registreringsafgifter for køretøjer, vil beløbe sig til 6 504 429 857,47 RON (ca. 1 448 341 039 EUR). Tilbagebetalingen af et sådant beløb vil medføre en stigning på 0,9% i den rumænske stats forventede budgetunderskud for 2015, som vil stige fra 1,83% til 2,7% af Rumæniens BNP.

49 Det bemærkes, at den rumænske regerings indlæg er tvetydigt i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt dette overslag kun vedrører tilbagebetalingen af de beløb, der er blevet opkrævet i miljømærkeafgift i henhold til OUG nr. 9/2013, eller om der er tale om samtlige de afgifter, som den rumænske stat har opkrævet for registrering, dvs. også den særlige afgift, forureningsafgiften og afgiften på luftforureningsemissioner.

50 Domstolen har imidlertid stiltiende eller udtrykkeligt afslået at begrænse de tidsmæssige virkninger af såvel domme, hvori det blev fastslået, at disse afgifter var uforenelige med EU-retten (jf. for så vidt angår forureningsafgiften fastsat i OUG nr. 50/2008 dom af 7.4.2011, Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, og af 7.7.2011, Nisipeanu, C-263/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:466, præmis 34-38, og for så vidt angår afgiften på luftforureningsemissioner, der blev opkrævet i medfør af lov nr. 9/2012 i denne lovs forskellige affattelser, kendelse af 3.2.2014, Câmpean og Ciocoiu, C-97/13 og C-214/13, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:229, præmis 37-42, og dom af 14.4.2015, Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, præmis 56-59), som domme, hvori det blev fastslået, at sådanne afgifter skal betales tilbage med renter (jf. dom af 18.4.2013, Irimie, C-565/11, EU:C:2013:250, og af 15.10.2014, Nicula, C-331/13, EU:C:2014:2285, præmis 40-42).

51 I denne sammenhæng kan den omstændighed, at den rumænske stat har udsat tilbagebetalingen af de beløb, der er blevet opkrævet i medfør af den særlige afgift, forureningsafgiften og afgiften på luftforureningsemissioner, ikke begrunde en tidsmæssig begrænsning af nærværende doms virkninger.

52 Det kan derfor ikke anses for påvist, at betingelsen om, at der skal foreligge alvorlige forstyrrelser, er opfyldt. Det er følgelig ufornødent at efterprøve, hvorvidt betingelsen om, at de berørte parter skal være i god tro, er opfyldt.

53 Det følger af disse betragtninger, at der ikke er grundlag for at begrænse nærværende doms tidsmæssige virkninger.

Sagens omkostninger

54 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at:

— **den ikke er til hinder for, at en medlemsstat indfører en afgift på motorkøretøjer, der pålægges importerede brugte køretøjer ved deres første indregistrering i denne medlemsstat, og køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, når ejendomsretten til disse køretøjer registreres i nævnte medlemsstat for første gang**

— **den er til hinder for, at denne medlemsstat indrømmer en fritagelse for denne afgift for allerede indregistrerede køretøjer, for hvilke der er erlagt en tidligere gældende og ikke tilbagebetalt afgift, som er kendt uforenelig med EU-retten.**

Underskrifter